

dum se estimari hebetes nolūt: sepe se in quibusdā inq̄sitionib⁹ pl⁹ q̄ necesse ē ex-
 ercentes. ex nimia subtilitate fallunt. An-
 de hic quoq; subdit. vel grandi vel torto-
 naso. Nasus etenim grādis ⁊ tort⁹ est. dis-
 cretionis subtilitas imoderata. que dum
 pl⁹ q̄ decz excreuerit actiōis sue rectitudi-
 nē ipsa cōfundit. Fracto autem pede vel
 manu est. qui viā dei p̄gere oīno non va-
 let. atq; a bonis actib⁹ fundit⁹ exors va-
 cat quaten⁹ hoc nō vt claudus saltē cum
 infirmitate teneat. sed ab his omnimodo
 alien⁹ existat. Sibbus vero est quē terre-
 ne sollicitudinis pōdus deprimit. ne vnq̄
 ad supna respiciat: sed solis his: que infi-
 mis calcant: intēdat q̄ ⁊ si quando aliqd
 ex bono patrie celestis audierit. ad hoc ni-
 mirū puerse cōsuetudinis pōdere grauas-
 tus: cordis faciē nō attollit qz cogitatio-
 nis statū erigere nō valet. quem terrene
 vsus sollicitudinis curuū tenet. Ex horū
 quippe specie psalmista dicit. Incuruat⁹
 sum: ⁊ hūiliat⁹ sum vsq; quaq; . Quoruz
 culpā quoq; p̄ semetip̄am veritas repro-
 bās ait. Semē autē qd̄ in spinis cecidit.
 Hi sūt q̄ audierūt verbū ⁊ a sollicitudinib⁹
 bus ⁊ diuitijs ⁊ voluptatib⁹ vite euntes
 suffocant. ⁊ nō referūt fructū. Lipp⁹ ve-
 ro est. cui⁹ quidē ingenū ad cognitionez
 veritatis emicat. sed tñ hoc carnalia opa
 obscurāt. In lippis q̄ppe oculis pupille
 sane sunt. s; hūore defluente infirmātes.
 palpebre grossescūt. quarū qz infusiōe cre-
 bro oculis atterit. etiā acies pupille vitia-
 tur. Et sunt nōnulli quoz sensuū carnalis
 vite opatio sauiat q̄ videre recta subtilitē
 p̄ ingenū poterāt: s; vsu prauozū actuz
 calligāt. Lipp⁹ itaq; ē. cui⁹ sensuz natu-
 ra exacuit. s; p̄uersatiōis prauitas p̄fudit
 Cui bñ p̄ angelū dī Collirio inūge oculos
 tuos vt videas. Collirio q̄ppe oculos
 inungim⁹ vt videam⁹. cū ad p̄gnoscentiā
 veri luminis claritatē intellect⁹ nostri acie
 medicamine bone opationis adiuuam⁹.
 Albuginē vero h; i oculo q̄ veritatis lu-
 cē videre nō sinit qz arrogātia sapiētie sē-
 sum iusticie cecat. Pupilla nāq; oculi ni-

gra videt. albuginē tollerās nihil videt.
 qz vicz sensus hūane cogitationis. si stul-
 tum. si se peccatorēq; intelligit. p̄templationē
 intume claritatis apprehēdit. Ei at
 candorē sibi iusticie seu sapiētie tribuit a
 luce se supne p̄templationis excludit. ⁊ eo
 claritatē vel luminis nequaq; penetrat. q̄
 se apud se p̄ arrogantiā exaltat. sicut de q̄
 busdā dicit. Dicētes enī se esse sapientes
 stulti facti sunt. Jugē vero habet scabies
 cui carnis petulātia sine cessatione domi-
 nat. In scabie etenim feruor viscerū ad cus-
 tem trahitur p̄ quā recte luxuria designas-
 tur. qz si cordis tētatio vsq; ad opationez
 p̄siliit: nimirū feruor intim⁹ vsq; ad cutis
 scabiē prorūpit. Et foras tā corpus sauis
 at: qz dū in cogitatiōe voluptas nō reprē-
 mitur. etiā in actiōe dñatur. quasi enī cus-
 tis pruriginē Paul⁹ curabat abstergere:
 cū dicebat. Tētatio vos nō apprehendat
 nisi humana. Ac si aperte diceret. Hūma-
 num quidē est in corde tētationē perpeti
 demoniacū vero est. tētationis certamine
 ⁊ in operatione superari. Impetiginem
 quoq; habet in corpore. si quis auaricia
 vastatur in mente. Que si in paruis non
 cōpescitur. nimirū sine mensura dilatat.
 Impetigo quippe sine dolore corpus oc-
 cupat: ⁊ absq; occupati tedio excrescens:
 mēbrozū decorē sedat: quia ⁊ auaricia cas-
 pti animū dum quasi delectat exulcerat.
 vnde adipiscēda queq; cogitationi obicit
 ⁊ ad inimicitias accendit: ⁊ dolorē in vul-
 nere non facit quia estuanti animo ex cul-
 pa habundantiaz promittit. Sed decor
 mēbrozū perditur: quia aliarum quoq;
 virtutū per hanc pulchritudo deprauat.
 ⁊ quasi totum corpus exasperat: quia per
 vniuersa vitia animam subplātat. Pau-
 lo attestante qui ait: radix omnium malo-
 rum est cupiditas. Ponderosus vero
 est: qui turpitudinem nō exercet opere: s;
 tamen ab hac cogitatione continua. sine
 moderatione grauatur in mente. Qui
 nequaq; quidem vsq; ad opus nephari-
 uz rapitur: sed eius animus voluptate lu-
 xurie sine vilo repugnatiōis stimulo dele-